

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาประชากรและประเทศเพื่อให้คนไทยมีขีดความสามารถพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในระดับที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ (สมเดช สีแสง, 2540 : 1) การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการพัฒนาคนโดยถือว่าคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งหมายถึง การพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนให้สามารถมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคม และชาติในที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539 : 19) ดังนั้น คุณภาพของประชากรจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของการศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ได้บัญญัติว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ขององค์กรปกครองท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า เจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชน องค์กรเอกชน หน่วยงานของรัฐในการจัดการศึกษาทั้งวางแผนดำเนินการ และรับผล ในการรับผลและการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบในวงการศึกษา เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นการดำเนินงานรูปแบบประชาคม ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ท้องถิ่นและสังคม อันถือได้ว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาที่เตรียมคนไทยให้มีคุณภาพ สามารถปรับตัวให้รับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษาตามกระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนการเตรียมคนให้มีคุณลักษณะแห่งการเรียนรู้ เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันดีงาม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ และได้บัญญัติไว้ในมาตรา 8(2) ว่า "ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา" ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันและในอนาคตที่จะต้องให้สังคมทุกสังคม ชุมชนทุกชุมชน ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามาตรา 9 (6) ได้บัญญัติเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาโดยยึดหลัก "การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น” ดังนั้นบทบาทและภาระหน้าที่ของการจัดการศึกษาในปัจจุบันและในอนาคตจะไม่ใช่เรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น ทุกฝ่ายต้องเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนในชนบทที่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด จะต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชน องค์กรท้องถิ่นอยู่อย่างสม่ำเสมอ

และในมาตรา 40 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาของสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดการศึกษาตามนัยของกฎหมายการศึกษาฉบับนี้ได้ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้บุคคลหลายฝ่ายในท้องถิ่นที่สถานศึกษาดังอยู่ได้มีโอกาสในการบริหารการศึกษาในรูปคณะกรรมการ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการบริหารและจัดการ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2539 - 2550 เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เป็นโรงเรียนในอุดมคติ กระจายอำนาจให้ผู้เกี่ยวข้องกับผู้ใกล้ชิดกับเด็กเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหาร เป็นหลักการที่เชื่อว่าจะทำให้สถานศึกษาอยู่ใต้การบริหารของคณะบุคคล คือ กรรมการโรงเรียน การจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียน จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นอย่างดี (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2539)

จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทที่สำคัญต่อการบริหารการจัดการศึกษาในชุมชนเป็นอย่างมาก สถานศึกษาใดที่มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีศักยภาพมากก็จะสามารถจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน และจากการที่พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาขึ้นเพื่อที่จะให้การศึกษาดำเนินไปอย่างทั่วถึง และผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้โรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้าไปตามความต้องการของนักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก็คือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่แต่ละโรงเรียน จะต้องมิเพื่อที่จะได้เป็นผู้กำหนดแนวทางการพัฒนาโรงเรียนเจริญก้าวหน้าและมีศักยภาพเพียงพอเพื่อที่เด็กนักเรียนจะได้สามารถพัฒนาคน พัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนของชุมชนอย่างแท้จริง

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลได้ดำเนินการมาเป็นลำดับ โดยกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในฐานะผู้รับผิดชอบการปกครองท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ซึ่งมีหน้าที่สนับสนุน ยำนวยความสะดวก ในการดำเนินงานจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ตามนโยบายของกรมส่งเสริมการ

ปกครองท้องถิ่นว่าด้วยเรื่องการเร่งรัดพัฒนาคุณภาพ และยกระดับการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลและเมืองพัทยา ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยมุ่งให้โรงเรียนเทศบาลและเมืองพัทยาเป็นแหล่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับสภาพความจำเป็นของท้องถิ่น

ปัจจุบันโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 จำนวน 8 จังหวัด 16 เทศบาล ได้แก่ เทศบาลเมืองกำแพงเพชร เทศบาลเมืองตาก เทศบาลเมืองแม่สอด เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลเมืองชุมแสง เทศบาลตำบลคาคี เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองบางมูลนาก เทศบาลเมืองตะพานหิน เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลเมืองหล่มสัก เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี เทศบาลเมืองสวรรคโลก เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ และเทศบาลตำบลศรีพนมมาศ ซึ่งเทศบาลแต่ละแห่งต่างก็มีรูปแบบการบริหารงานเป็นลักษณะเดียวกันกล่าวคือ ข้าราชการการเมือง ได้มาจากการเลือกตั้ง ประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหาร คณะเทศมนตรี ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี และฝ่ายนิติบัญญัติ สภาตำบล สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งได้มาจากการเลือกตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีอำนาจหน้าที่ ส่งเสริมสนับสนุน และวางแนวทางในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ส่วนข้าราชการประจำ ได้แก่ ปลัดเทศบาล ผู้บริหารสถานศึกษา พนักงานครูเทศบาล ซึ่งได้มาจกบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีหน้าที่ปฏิบัติตามภาระงานและดำเนินงานตามนโยบายของข้าราชการการเมือง

นโยบายของการบริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลต้องการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์เป็นไปตามมาตรฐานที่รัฐกำหนดตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมุ่งพัฒนาให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านปัญญา จิตใจ ร่างกาย สังคม ระดับความคิด ค่านิยมและพฤติกรรม ดำเนินตามความต้องการและคำนึงถึงการมีส่วนร่วม การสนับสนุนของบุคคล ครอบครัว ชุมชน เอกชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาบันประกอบการและประชาชนในท้องถิ่นในการจัดการศึกษาทุกระดับตามศักยภาพและความสามารถของท้องถิ่น โดยมีคณะเทศมนตรีและคณะกรรมการสถานศึกษาที่มาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐกำหนด อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาในระยะเวลาที่ผ่านมา มีปัญหาและข้อบกพร่องหลายประการทั้งในการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และวิชาการ ส่งผลให้การจัดการศึกษาของเทศบาล ไม่ก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของนโยบายการมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายครอบคลุมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมของการจัดการศึกษาของโรงเรียนในท้องถิ่นอย่างเป็นทางการ คณะกรรมการสถานศึกษาไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่การมีส่วนร่วมของตนเอง ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 อย่างแท้จริง ซึ่งตามระเบียบปัจจุบันให้ความสำคัญต่อ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีบทบาทหน้าที่พัฒนาการศึกษาของโรงเรียนตาม
แนวทางของการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และการส่งเสริม สนับสนุน
กิจการของโรงเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 ว่าเป็นอย่างไร
เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้บริหารสถานศึกษาและพนักงานครูเทศบาล ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ
ตามแนวทางการบริหาร จัดการแบบมีส่วนร่วมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 จำแนกตามวุฒิการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 จำแนกตามอาชีพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนด
ขอบเขตของการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตาม
ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2543 แบ่งออก
เป็น 12 ด้าน ได้แก่

- 1.1 กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
- 1.2 ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
- 1.3 ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของ
ท้องถิ่น
- 1.4 กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา

1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

1.6 ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

1.7 เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา

1.8 ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

1.9 เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนเพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชนและมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

1.10 ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ของสถานศึกษา ก่อนเสนอต่อสาธารณชน

1.11 แต่งตั้งที่ปรึกษา และหรือคณะอนุกรรมการเพื่อกำหนดแผนงานตามระเบียบนี้ตามที่เห็นสมควร

1.12 ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษา นั้น

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 จำนวน 870 คน จาก 58 โรงเรียน 16 เทศบาล

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 จำนวน 270 คน จาก 18 โรงเรียน 5 เทศบาล ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 วุฒิการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็น

3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.2 ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.2 อาชีพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็น

3.1.2.1 เกษตรกร / รับจ้าง

3.1.2.2 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

3.1.2.3 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะกรรมการสถานศึกษา เข้ามามีบทบาทในการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น และสามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนา การบริหารโรงเรียน โดยใช้การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. โรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการวางแผน เพื่อกำหนด นโยบาย การจัดการศึกษาร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นการสนองนโยบายการกระจายอำนาจทางการศึกษาต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 7 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 7 แตกต่างกัน

2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 7 ที่ประกอบอาชีพต่างกันมีบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 7 แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่ระบุไว้ในบทบาทหน้าที่ 12 ข้อ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ซึ่งได้แก่ ข้อ 13 กำหนดให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
2. ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
3. ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสารหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของ

ท้องถิ่น

4. กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา
 5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
 6. ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
 7. เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา
 8. ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
 9. เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
 10. ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษา ก่อนเสนอต่อสาธารณชน
 11. แต่งตั้งที่ปรึกษา และหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานตามระเบียบนี้ ตามที่ เห็นสมควร
 12. ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษานั้น เทศบาล หมายถึง หน่วยงานส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาลพุทธศักราช 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2543
- คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะบุคคลที่แต่งตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 โดยคัดเลือกมาจากบุคคลในชุมชน แต่ละโรงเรียนต้องมีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 7 คน แต่ไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วย
- “ผู้แทนปกครอง” ได้แก่ ผู้แทนของผู้มีรายชื่อเป็นผู้ปกครองตามทะเบียนนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้น จำนวนไม่เกินสองคน
- “ผู้แทนครู” ได้แก่ ผู้แทนของข้าราชการครูผู้ปฏิบัติการสอนและผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษานั้น จำนวนไม่เกินสองคน
- “ผู้แทนองค์กรชุมชน” ได้แก่ ผู้แทนของชมรม สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือกลุ่มบุคคลในรูปอื่นใด ที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของสาธารณะและมีที่ตั้งอยู่ในเขตบริหารของสถานศึกษานั้นจำนวนไม่เกินสองคน

“ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ได้แก่ ผู้แทนของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบอื่น จำนวนไม่เกินสองคน

“ผู้แทนศิษย์เก่า” ได้แก่ ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่า ชมรมศิษย์เก่าหรือบุคคลที่เคยศึกษาจากสถานศึกษานั้น จำนวนไม่เกินสองคน

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” ได้แก่ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญาไทย ในท้องถิ่น ข้าราชการบำนาญ ข้าราชการอื่นนอกสังกัดสถานศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐ เจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการ ทั้งในและนอกเขตบริการสถานศึกษานั้นจำนวนไม่เกินสี่คน

โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 7 หมายถึง โรงเรียนในเทศบาลเขตการศึกษา 7 ได้แก่ เทศบาลเมืองตาก เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลเมืองตะพานหิน เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองบางมูลนาก เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ เทศบาลเมืองกำแพงเพชร เทศบาลตำบลแม่สอด เทศบาลเมืองชุมแสง เทศบาลตำบลตาคลี เทศบาลเมืองหล่มสัก เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี เทศบาลเมืองสวรรคโลก เทศบาลตำบลศรีพนมมาศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University